

Какъ Кирилъ получи единъ часовникъ

Единъ учителъ искалъ да покаже на ученицитъ си какво нѣщо е вѣрата въ Бога. Той имъ казалъ, че вѣрващиятъ човѣкъ приема всичко онова, което Богъ му даде, защото знае, че Богъ е добъръ, истиненъ и вѣренъ. Богъ ни предлага въ името на Исуса Христа, Който умрѣ за насъ, опрощение на грѣховетъ и вѣченъ животъ. Богъ изпълнява всичко, което е обещалъ. Вѣрващиятъ човѣкъ знае това и е щастливъ, живѣе въ миръ съ Бога.

Но, уви! повечето деца слушали съ половинъ ухо и студено сърце сериознитъ думи на учителя си . . . Тогава той извадилъ часовника отъ джоба си и казалъ:

— Кой отъ васъ желае да има този часовникъ?

Веднага всички ученици се сепнали и почнали да се гледатъ едни други, но никой не поискалъ часовника. Тѣ си помислили, че учителътъ се шегува съ тѣхъ, защото не имъ се вѣрвало да имъ подари той часовникъ . . .

Единъ ученикъ, обаче, който почиталъ своя учителъ и дълбоко му вѣрвалъ, не помислилъ, че си прави шега съ

тѣхъ. Той станалъ отъ мѣстото си и казалъ:

— Моля, господине учителю, дайте ми часовника!

— Добре, мое момче, ти ще го получишъ!

И учителътъ станалъ отъ мѣстото си, дошълъ при Кирила и му далъ часовника. Кирилъ го вземалъ, благодарилъ на учителя си съ треперящъ гласъ, и поставилъ подарѣка въ джеба си. Когато свършилъ урока, Кирилъ се затекалъ радостенъ у дома си . . .

Сега всички ученици желаели да иматъ часовникъ, но учителътъ имъ казалъ:

— Вие имайте преди малко щастливъ случай да получите часовника, но го пропуснахте. Сега вече е късно. Кирилъ ми повѣрва и ми поиска часовника. Той е вече неговъ . . .

Малкий читателю, искашъ ли да получишъ отъ Господа прощение на грѣховетъ си, здраве и мъдростъ?

Тогава повѣрвай чистосърдечно, че Господъ Исусъ Христосъ е умрѣлъ за прощение на твоитъ грѣхове. Богъ ти предлага въ името Христово само добрини. Вземи ги, както Кирилъ взема часовника, и ще имашъ миръ и радостъ въ сърцето си!

